

путь. — Ако това дѣте слѣдова да сочи сущо то юначество, и доброповеденіе, никакъ не ся сумнявамъ, чи съ време то ще приѣмни положеніе поголъмо отъ мое то. — Истинна въ ни единъ опасность никога не ся дѣвише и ся увеселяваше, кога исполняваше должности те си, кои то бы са были весьма страшни на други дѣца, кои то имаха тая возрастъ.

Така на горѣреченно то путишествіе, былъ нѣкой си путникъ Англоамериканецъ богатъ заедно съ маловозрастна та дщерна. Единъ день бѣше побѣгнало това мало дѣвоиче отъ кармилница та си (дойца та си) и ся спуснало въ предна та часть кораба: и кога то обикаляше тамо, бѣше паднало на море то. Стареца Векнеръ. видѣ го, кога паднало, и съ голѣма барзина ся хварли въ морски те волны за да го спаси. За нѣколко минути бѣше стигналь малко то момиче, и держеше го съ една рука; и ся стараше да стигне корабатъ, плавающій съ другаго, но напрасно видѣль бѣше съ трепетъ единъ морскій Волкъ стремително, чи идеше противъ него, той часъ извыкна съ голѣмъ гласъ дайте ми помощь. Путници те и корабленници те абіе ся явиха горѣ надъ кораба: обаче совсѣмъ що гледаха сячки те съ страхъ крайна та опасность храбраго корабленника, совсѣмъ то никой несмѣше да отиде за да му помогне. А начали ся да пуцатъ велики пушки (топове) претивъ морскаго волка: обаче онъ никакъ не ся уплаши отъ громежа, но още слѣдо-